

NÉPSZABADSÁG

1958. november 20, csütörtök

AZ MSZMP KÖZPONTI LAPJA

XVI. évfolyam, 275. szám

244 Negyven éve lobog a párt zászlaja, amelyre mártírjaink vére írta a szocializmus, a nemzeti függetlenség, a béke szent szavait

Kádár János elvtárs mondott beszédet a KMP megalakulásának 40. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen

A Kommunisták Magyarországi Pártja megalakulásának 40. évfordulója alkalmából a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága szerdán este ünnepséget rendezett az Erkel Színházban.

Az ünnepség elnökségében helyet foglalt Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke, Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára, dr. Münnich Ferenc, a Minisztertanács elnöke, Apró Antal, Biszku Béla, Fehér Lajos, Fock Jenő, Kállai Gyula, Kiss Károly, Marosán György, Ronai Sándor, az MSZMP Politikai Bizottságának tagjai, Komócsin Zoltán és Nemes Dezső, a Politikai Bizottság póttagjai.

Tagja volt az elnökségnek Asztalos Jánosné, az ellenforradalmárok által meggyilkolt honvédekedes özvegye, Bakó Ágnes, a VIII. kerületi pártbizottság titkára, Baló Elemér színművész, Barcs Sándor, az MTI vezérigazgatója, Bárd András, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője, Borka Attila, a Budapesti Pártbizottság titkára, Fogarasi Béla Kossuth-díjas akadémikus, Frank Ferenc, a munkásmozgalom régi harcosa, Gáspár Sándor, a SZOT főtitkára, Haász Árpád, a KMP alapító tagja, Hajdú János, a munkásmozgalom régi harcosa, Halas Lajos ezredes, a munkásőrség országos parancsnoka, dr. Harrer Ferenc, a Hazafias Népfront budapesti bizottságának elnöke, Hevesi Gyula Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia titkára, Holler Mihály dolgozó paraszt, Hunya István, a munkásmozgalom régi harcosa, Ilku Pál művelődésügyi miniszterhelyettes, Jakab Rudolf, a KMP alapító tagja, Jucker Györgyné, az Egyesült Izzó dolgozója, Kaszás Ferenc, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője, Kelen Jolán, a munkásmozgalom régi harcosa, Kisházi Ödön munkaügyi miniszter, Kolonits Ferenc, a munkásmozgalom régi harcosa, Koncsek Ferenc, a munkásmozgalom régi harcosa, Kruzlák Béla, a munkásmozgalom régi harcosa, Orosz Nándor, a munkásmozgalom régi harcosa, dr. Ortutay Gyula, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára, Prantner József, a Tolna megyei pártbizottság első titkára, dr. Radó Sándor egyetemi tanár, Ragó Antal dolgozó paraszt, dr. Rákos Ferenc, a KMP alapító tagja, Révai József, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, Révész Géza vezérezredes, honvédelmi miniszter, Richter József, a szocialista munka hőse, a MÁVAG dolgozója, Sándor József, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője, Sebes Sándor, a belkereskedelmi miniszter első helyettese, Seprényi Sándor, a Helyiipari és Városgazdálkodási Dolgozók Szakszervezetének elnöke, dr. Sik Endre külügyminiszter, Somogyi János pedagógus, dr.

Steinmetz István orvos, Szakasits Árpád, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének elnöke, Szamuely Tiborné, a munkásmozgalom régi harcosa, Szántó Rezső, a munkásmozgalom régi harcosa, Szirmai István, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője, Szrog Imre, a Goldberger Textilművek kelenföldi telepének dolgozója, Tatai Károly, a Gheorghiu-Dej Hajógyár pártbizottságának titkára, Török János, a munkásmozgalom régi harcosa, Varga Gyula, a munkásmozgalom régi harcosa, Vántus Károlyné, a munkásmozgalom régi harcosa, Várnai Zseni költő, Vedres Márk szobrászművész, Wisler József, a Láng Gépgyár dolgozója.

Részt vett az ünnepségen az MSZMP Központi Bizottságának, a kormánynak, és az Elnöki Tanácsnak számos tagja, a forradal-

mi munkásmozgalom sok régi harcosa. Jelen volt a budapesti diplomáciai képviseletek számos vezetője és tagja.

Az ünnepséget dr. Münnich Ferenc, a Minisztertanács elnöke, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja nyitotta meg.

Dr. Münnich Ferenc elvtárs megnyitó beszéde

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves elvtársak!

Gyakran fordul elő a történelemben, hogy olyan eseményeknek vagyunk részesei, amelyekről csak később tudjuk meg, hogy a történelemnek fontos mozzanatai voltak. Amíg benne élünk a történelemben, cselekedjünk azt, amit cselekednünk kell, s hónapok, esztendő után a világ változásain, formálódásán mérhetjük le az események súlyát. A mi száza-

dunk, a huszadik század, bővelkedik olyan eseményekben, amelyeknek jelentőségét csak később, utólag ismerhettük fel.

Az a nem egészen száz ember, aki negyven esztendővel ezelőtt, 1918 november 20-án a Visegrádi utca 15. számú ház volt kiállításai termében összegyűlt, abban különbözött a történelem e spontán részeseitől, hogy már akkor tudta, már a cselekvés pillanatában tisztában volt vele, hogy tettével

a történelmet formálja, a társadalom, a magyar nép sorsának, jövőjének alakulásába szól bele. Különösen tudták ezt a Kun Béla elvtárs vezetésével a Nagy Októberi Szocialista Forradalomban s az azt követő polgárháborúban részt vett magyar vörösgárdisták, vöröskatonák, vezetők és egyszerű harcosok. Ezek gyakorlatban vettek részt azon lenini tanítások megvalósításában, hogy

a munkásosztálynak, élén a kommunista párttal, a polgári demokratikus forradalmat át kell lendítenie a szocialista forradalomba.

Természetes, hogy tudatosan ők törekedtek a szubjektív tényező, a forradalmi munkáspárt, a kommunista párt megalakítására. Ők voltak az ösztönzők és kezdeményezők. A történelem szükségessége diktálta cselekedetüket, de az elkövetkező évtizedek — és nyugodtan mondhatjuk: évszázadok — történelme elválaszthatatlanná is lett ettől a cselekedettől: a Kommunisták Magyarországi Pártjának megalakulásától.

Akkor még nem egészen három hete volt, hogy Magyarországon győzött a polgári demokratikus forradalom, az úgynevezett öszi-rózsás forradalom. Nem egészen három hete — de már három hét alatt is nyilvánvalóvá vált, hogy az a polgári demokratikus forradalom, amelynek győzelmét első sorban a proletariátus és a — zömében parasztkból állott katonaság harcolta ki, nem hoz alapvető gazdasági-társadalmi változást a dolgozó nép számára.

A kormányban részt vevő szociáldemokrata párt jobbszárnya és centruma nem folytatott osztályharcos politikát, a tőkésekkel és a földesurakkal igyekezett megegyezni. Világossá vált, hogy olyan erőre, olyan szervezett erőre van szükség, amely a nép élére állva következetesen és megalkuvás nélkül viszi végig a forradalmat. Ilyen erőt csak egyet ismer a történelem: a lenini típusú kommunista pártot.

A párt megalakításának szükségességét felismerték azok a baloldali szociáldemokraták, akiknek egy része már korábban kivált a pártból, másik része pedig a szociáldemokrata pártban belül igyekezett útját állni minden megalkuvásnak, az uralkodó osztályokkal és rétegekkel való megegyezésnek.

Felismerte a forradalmi szocialisták lelkes csoportja — s erről agitációs és propagandamunkája közben győződött meg —, hogy a szociáldemokrata párt nem tud, nem is akar az ösztönösen forradalmi megoldást kereső munkásosztály s a hozzá igazodó más dolgozó tömegek élére állani.

A polgári demokratikus forradalom első napjaiban e csoportok már szükségét érezték, hogy va-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Kis István: A Tanácsköztársaság emlékművének terve.

ÜNNEPSÉG A KMP MEGALAKULÁSA 40. ÉVFORDULÓJÁNAK TISZTELETÉRE

(Folytatás az 1. oldalról.)

lamilyen szervezeti formába tömörítsék a következetes forradalmárokat. Így érlelődött meg bennük előbb a Marx-kör és a Szabó Ervin-kör gondolata. November közepén hazaérkezett a hadifogoly kommunista vezetők egy része Oroszországból. Ők, az oroszországi nagy forradalom tapasztalataival, Lenin tanításaival felfegyverezve, jól tudták, hogy a forradalmárok harci szervezete csak a kommunista pártja lehet.

Gyorsan megértettük egymást az ifthoni elvtársakkal s november 20-án már össze is jöttünk a Visegrádi utcában, hogy megalakítsuk azt a pártot, amely azóta is vezetője minden olyan harcnak, amely az országban a népiért folyt és folyik.

Jómagam még csak két napja tartózkodtam akkor Budapesten, de volt hadifogolytársaimmal együtt éreztük, hogy ha személyes ismerősei nem is, de harcostársai vagyunk már nagyon régen azoknak, akik az elmúlt esztendőekben ifthon, az országban álltak az igazi forradalmi mozgalmak élére.

A hazatért hadifoglyok, Kun Béla, Karikás Frigyes, Jancsik Ferenc, Vántus Károly, Pár Ernő, Kellner Sándor, Rabnovits József és a többiek, a forradalmi szocialistákkal, Hevesi Gyulával, Korvin Ottóval, Saljai Imrével, Mosolygó Antallal, nagyüzemi bizalmiakkal, Chlepkó Ede és más forradalmi munkásokkal, értelmiségiekkel és a baloldali szocialdemokratákkal, Alpari Gyulával, Rudas Lászlóval, Szántó Bélával, Szaton Részével, Vágó Bélával, a baloldalihoz tartozó más pártfunkcionáriusokkal és szakszervezeti vezetőkkel együtt hívták életre az új típusú forradalmi pártot.

Kedves elvtársak!

Nem akarok szólni most arról, hogy mit tett akkor és mit tett az azóta eltelt negyven esztendőben ez a párt. Szólni fog erről — részletesebben — Kádár elvtárs. De kell néhány szót szólnom arról, hogy hányszor próbálták ezt a pártot erkölcsileg és fizikailag megsemmisíteni, hányszor jóslták meg ennek a pártnak a pusztulását. Gondoljunk csak arra, hogy már megalakulása után három hónappal börtönbe vetették a pártnak szinte teljes Központi Bizottságát, hogy ezzel szétszúrták a fiatal életpártot. A galád terv azonban kudarcot vallott, a párt a forradalom vezető ereje lett. Horthyék ellenforradalma a Tanácsköztársaság elbukása után hajtóvadászatot rendezett a kommunisták, a párt ellen. A párt pedig élt, dolgozott és harcolt. Dolgozott és harcolt a munkásosztály felszabadításáért, a magyar nép szabadságáért. Szervezte az ellenállást Hitler rablőhadjárata ellen, harcra mozgósított a nyilas banditauralom ellen.

Elvtársak! Ha körülnézünk ebben a teremben, azt hiszem, elmondhatjuk, hogy az elmúlt 40 évnek ezek az ismétlődő jóslatai — enyhén szólva — tévedtek. És ha körülnézünk ebben az országban, elmondhatjuk, hogy a mi pártunk sohasem volt erősebb, egységesebb, mint ma. De tudjuk azt is, hogy holnap még erősebb lesz. (Nagy taps.)

Ahogy negyven évvel ezelőtt a nagy bolsevik párt tapasztalatai és példaadása erősítették a mi pártunk első lépéseit, ma is megszázszorozza erőnket a világ minden országában harcoló kommunista pártok milliói tapasztalata, elsősorban a Szovjetunió dicső kommunista pártjának tapasztalatai. (Nagy taps.)

A Visegrádi utcai száz ember helyén ma már szerte az országban a kommunista százazrei állnak — s a milliók, akik a kommunista szavára hallgatnak, a pártban bíznak.

Ez a mérhetetlen, alkotó és alkotásra készítő bizalom a mi legszebb születésnapjaink ajándékunk ezen a negyvenedik évfordulón.

Ennek a bizalomnak felbecsülhetetlen újabb bizonyítékát szolgáltatott november 16-án hazánk dolgozó milliói, amikor a jelen

értékelésével és a jövőbe vetett szilárd hittel szavaztak a pártunk vezette Hazafias Népfrent jelöltjeire. (Lelkes taps.)

E gondolatok jegyében meleg szeretettel, elvtársi üdvözléssel köszöntöm az 1917—19-es forradalmi idők jogos büszkeséggel ünneplő harcosait pártunk legrégebbi tagjait a két világháború közötti idők illegális küzdelmeinek harcosait (nagy taps), pártunk felszabadulás utáni, legújabb nemzedékének jelenlévő képviselőit és ünnepi üléstünk megnyitóm.

Mielőtt átadnám a szót Kádár

János elvtársnak (élénk taps), be kell jelentenem, hogy ünnepi üléstünk kezdetéig a következő testvérpártoktól érkezett üdvözlő távirat: a Szovjetunió Kommunista Pártjától (lelkes, nagy taps), Kína Kommunista Pártjától (nagy taps), a Lengyel Egyesült Munkáspárttól (taps), Csehszlovákia Kommunista Pártjától (taps), Németország Szocialista Egységpártjától (taps), az Albán Munkapárttól (taps), a Mongol Népi Forradalmi Párttól (taps), Indonézia Kommunista Pártjától (taps), Nagy-Britannia Kommunista

Pártjától (taps), India Kommunista Pártjától (taps), Finnország Kommunista Pártjától (taps) és Norvégia Kommunista Pártjától (taps).

Ezután Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja az egybegyűlteket nagy tapsától kísérve felolvasta a Szovjetunió Kommunista Pártjának és Kína Kommunista Pártjának üdvözlését, majd viharos taps közepette Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára emelkedett szólásra.

Kádár János elvtárs ünnepi beszéde

Kedves elvtársak, elvtársnők! Tisztelt ünnepi gyűlés, barátaim!

Ezekben az órákban széles néptömegek emlékeznek meg hazánkban a lenini típusú magyar forradalmi munkáspárt megalakításának 40. évfordulójáról. Valóban nagy, az egész nép életére ható történelmi tettet vittek végbe Kun Béla vezetésével azok a kommunista párt megalakításának 40. évfordulójáról. Valóban nagy, az egész nép életére ható történelmi tettet vittek végbe Kun Béla vezetésével azok a kommunista párt megalakításának 40. évfordulójáról. Valóban nagy, az egész nép életére ható történelmi tettet vittek végbe Kun Béla vezetésével azok a kommunista párt megalakításának 40. évfordulójáról.

A magyar nép szenvedéseit az elviselhetetlenség fokozták akkor az első világháború gyötrelmei, az ehez hasonló asszonyok és gyermekek látványa, a nép véréből meggazdagodott hadimilliomosok tobzódása. A földesúri-tőkés uralkodó osztály politikailag csődbe volt, a nép forradalmi változás után sóvárgott, a revizionizmus és osztályárulás mocsarába süllyedt szocialdemokrata jobboldal pedig a tőkés rendszer megsemmisítésére vállalkozott.

A magyar munkásosztály legöntudatosabb emberei ebben a helyzetben, a szocialdemokrata jobboldal osztályárulásával határozottan szakítva, a megalkuvás erőivel folytatott elszánt harcban hozták létre a magyar marxista-leninista munkáspártot. Ezzel olyan pártot szerveztek és indítottak el történelmi útjára, amely azóta is dacol minden viharral és halad előre a maga győzelmes útján.

A könyörtelen osztályellenség, a burzsoázia pártunkat megalapítása napjától rágalmazta, gyalázza, sokszor holt hírért költötte. S amikor hatalmában állott, minden elképzelhető eszközzel üldözte a magyar munkásosztály forradalmi pártját.

A Szovjetunió Kommunista Pártjától tanultunk, tanulunk és fogunk tanulni a jövőben is

A párt alapítói, első harcosai közül az élők ma is egy sorban küzdenek velünk. Ma szeretet és megbecsülés, tisztelet övezi őket. Ennek a tiszteletnek mindenütt és mindenkor élnie kell a veterán harcosok iránt, nem is csak azért, mert erre ők a maguk személyében bőven rászolgáltak, hanem azért is, mert személyükön keresztül a párt is, a nép is a legszebb erényt, a zászló iránti hűséget és önmagát, saját múltját becsüli meg.

A magyar kommunista párt születéséről szólva fel kell idéznünk annak emlékét, akinek eszméi és tanításai vezették pártunk alapítóit.

A nagy Lenin emléke előtt hajlunk meg mi, magyar dolgozók ezen a napon, aki anynyi más történelemformáló műve között a munkásosztály új típusú, a hatalom megragadására, a néptömegek vezetésére alkalmas forradalmi pártjának kovácsa, megalkotója is volt.

Bensőséges szeretettel fordulunk Lenin pártja, a Szovjetunió dicső kommunista pártja felé. (Nagy taps.) Sohasem csináltunk titkot abból, ellenkezően, büsz-

Kádár János elvtárs ünnepi beszédét mondja.

dalmi pártját. A párt tagjait évtizedeken át a legkegyetlenebb barbársággal üldözte, kínozták és gyilkolták.

Hol van már a burzsoázia hatalma? A magyar munkásosztály forradalmi pártja viszont máig évtized viharain keresztül vezet és a Magyar Szocialista Munkáspártban testet öltve ma is vezető munkásosztályunk, népünk minden akadályon diadalmaskodó harcát az új, szocialista társadalom megteremtéséért. (Nagy taps.)

Az út hosszú, a harc kemény volt ama negyven évvel ezelőtti naptól mostanáig és az úttörők közül sokan kidőltek a sorból a hosszú harc alatt. Sokat megöltek közülük a fasiszta gyilkosok 1919-ben, Horthy sötét negyedszázada alatt és 1956 fehérterrorjának napjaiban. Ritkította sorait az ellenséges golyó a harcerekben, ahol a nép szabadságáért küzdöttek. Az elesett harcosok emlékét örökké őrizni fogja szívében a nép.

kék vagyunk rá, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártjától tanultunk, tanulunk és tanulni fogunk a jövőben is. Már a pártunk megalakító első magyar kommunista pártja a Szovjetunió Kommunista Pártja példája ösztönözte. Negyven éven át vértették fel a magyar kommunista pártot az úttörő, az előtűnik járó tömeges testvérpárt tapasztalatai. Negyven éven át is mindig így volt ez pártjaink között — ma is a legszorosabb eszméi, elvtársi, baráti kapcsolatok kötik össze a Szovjetunió Kommunista Pártját és a Magyar Szocialista Munkáspártot. Mély meggyőződésünk, hogy a pártjaink kapcsolatát ma jellemző teljes eszméi közösség és jó elvtársi kapcsolat a jövőben is mindenkor fennmarad és az idő haladtával mind mélyebb és bensőségesebb lesz.

Ettől a meggyőződéstől áthatva, küldjük forró, elvtársi üdvözlésünket pártunk megalakítása negyvenedik évfordulójára ünnepéről az idősebb testvérek, példaképünknek és harcostársunknak, a Szovjetunió Kommunista Pártjának. (Hosszantartó, nagy taps.)

Szívünk mélyéből kívánunk tel-

jes sikeit az egész emberiség szívét reménytelül eltöltő békepolitikájuk, hatalmas, új népgazdasági terveik megvalósításához.

A Szovjetunió Kommunista Pártja létrejötté történelmi mérföldkő volt az egész nemzetközi munkásosztály és az emberiség életében. Mérföldkő volt a Kommunista Magyarországi Pártja megalakítása is a magyar munkásosztály és a magyar nép történetében. A párt megalakításával céltudatos vezetőt kapott a magyar munkásosztály, majd az egész nép és amikor a felszabadult nép végre nemzetté vált, maga a magyar nemzet.

Pártunk negyven évvel ezelőtti elindított harcának mindenkori célja az volt, hogy a to-

kés-földesúri hatalmat a munkásosztály hatalma, a kapitalista kizsákmányolást a kizsákmányolástól mentes szocialista társadalom, az imperialista rabzságot a nemzeti függetlenség, a háborút a béke váltsa fel és szorítsa ki örökre. Negyven éve lobog a párt zászlaja, amelyre mártírjaink vére írta a szocializmus, a nemzeti függetlenség, a béke számunkra szent szavait.

A Tanácsköztársaság munkásosztályunk nagy büszkesége

E zászlóval, e jelszavakkal indult harcba pártunk 1918 őszén, és rövid néhány hónap alatt meghódította a munkásosztály, a dolgozó nép többségét, 1919 március 21-én diadalra vitte a Magyar Tanácsköztársaság megteremtésének ügyét. A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltása öröngő dühöt váltott ki a magyar tőkésből és földbirtokosokból, az egész nemzetközi imperializmusból. Hogyan is ne öröngötte volna? Hiszen az első magyar munkás-paraszt állam elvette tőlük a hatalmat, a földet, a gyárat, elvesztett az ország az imperialista számára, mélyítette a kapitalizmus általános válságát, zavarta szovjetellenes terveiket, lekötötte erőiket.

Velük szemben örömmel üdvözölte a Magyar Tanácsköztársaság létrejöttét Lenin, a Szovjetunió, Európa és az egész világ munkás-sága.

A hatalom ismét a munkásosztály kezébe került

Elve a felszabadulás adta lehetőséggel, a Magyar Kommunista Párt, a nemzet haladó erőinek élén széles fronton vezette harcba a magyar népet a háborúban mérhetetlen károkat szenvedett ország újjáépítéséért, a demokratikus reformokért, a népi demokratikus állam kiépítéséért. E harc eredményeként népünk rövid három év alatt megvalósította a polgári demokratikus forradalom reformjait és békés úton győzelemre vitte a szocialista forradalmat is.

A hatalom ismét a munkásosztály, a gyár, a föld ismét a nép tulajdonába került. Megszületett a szocialista ipar, megszülettek a szocializmus első állásai a falun, a kultúrában.

A magyar munkásosztály erői meghatározódtak, hatalma tel-

Az 1919-es Magyar Tanácsköztársaság megteremtése büszkesége munkásosztályunknak. Akkor először mutatta meg népünk, hogy tud élni és államat vezetni az urak hatalma nélkül.

Népünk nagy nemzeti büszkesége, hogy 1919 tavaszán, másodikként a világon munkás-paraszt államot hozott létre, eljegyezte magát a szocializmus ügyével, s ezzel az elmaradt népek közül, a társadalmi haladás élén járók közé lépett.

Ezzel egyben Magyarország példáján a gyakorlatban bizonyosodott be, hogy a proletariátus diktatúrája nem sajátos orosz jelenség, hanem a nemzetközi munkásosztály, a népek felszabadulásának reális, megvalósítható eszköze és útja.

A Magyar Tanácsköztársaságot 1919. augusztusára az antant csapatok fegyveres beavatkozása, a hazaáruló tőkés-földesúri osztály, s az ő szekerüket toló jobboldali szocialdemokraták egyessült ereje végül is leverte. Megkezdődött a fehérterror, a bosszúálló burzsoázia fasiszta negyedszázadának súlyos időszaka.

A fehérterror első hónapjaiban ezrével ölték meg és tízezrével üzték ki hazájukból az öntudatos magyar munkásokat, parasztokat, értelmiségieket.

A Magyar Tanácsköztársaságot ugyan leverték s utána rettenetes terror következett — és bár a proletárállam alig tudta elkezdni a szocialista rendszer építését — a Tanácsköztársaság mégis kiirihatatlan reménységet hagyott a magyar nép szívében. A párt életelte ezt a reményt a nép szívében, hirdette, hogy el fog jönni ismét a felszabadulás napja.

A Magyar Kommunista Pártja 25 éven át — súlyos áldozatok árán, föld alá kényszerítve, betiltott pártként — a fasiszmus, később a Hitler-fasiszta megszállás és a háború súlyos viszonyai között is, szakadatlanul hirdette és szervezte a harcot a szocializmusért, a nemzeti függetlenségért, a békéért, a fasiszta-tőkés diktatúra megsemmisítéséért. Ott volt a párt az 1930 szeptember elseji tömegmegmozdulás, a bányásztilletések, a nagy építőmunkássztrájkok, a munkásosztály minden jelentős megmozdulása élén, mint kezdeményező és vezető erő.

A második világháború idején, a súlyos üldöztetés és illegálitás ellenére a föld alá kényszerített kommunista párt volt az, amely építette a munkás-paraszt szövetséget és tömörítette a nemzet összes antifasiszta, demokratikus és háborúellenes erőit.

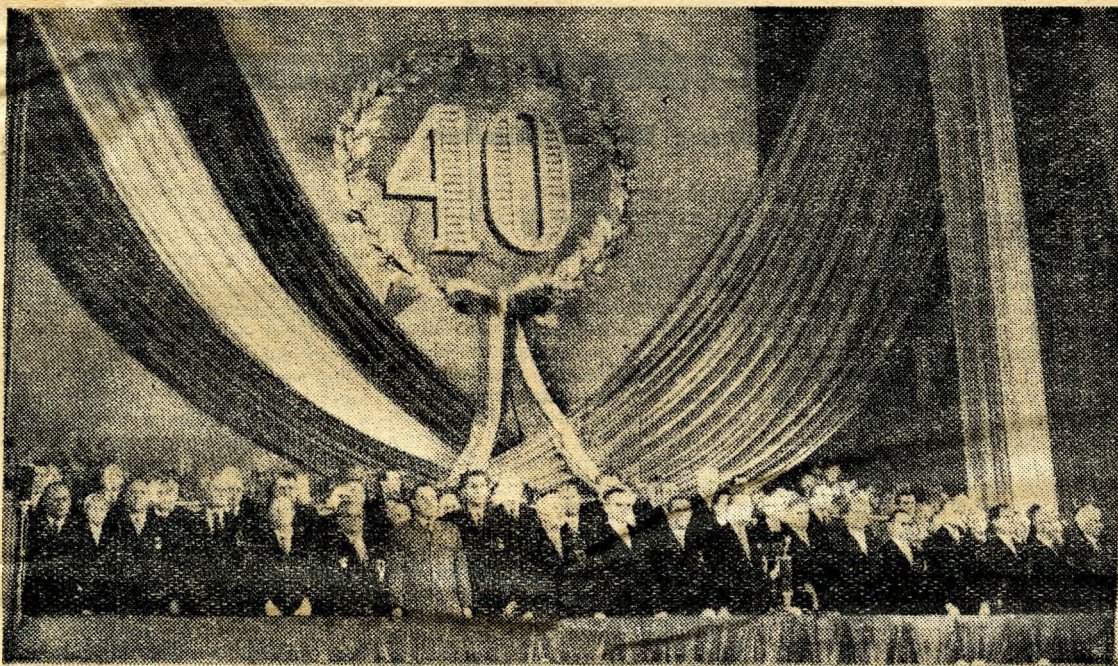
A mi pártunk volt az egyetlen erő, amely kivetett utat tudott mutatni a nemzet számára abból a szakadékból, amelybe a Horthy-fasiszmus taszította,

s így a munkásosztályon kívül a parasztságot, az egész népet vezető pártta fejlődött. Pártunk áldozatos harca ellenére népünk nem tudott felülkerekedni a Hitler-fasiszták és a hűz éven át az egész nemzetközi imperializmus által támogatott Horthy-rendszeren. A szabadságot a magyar népnek is, mint Európa annyi más népének, a felszabadító szovjet hadsereg hozta el. (Nagy taps.)

A hibáknak nincs szigorúbb bírálója, mint a párt

Az általános és nagy fejlődést azonban az 1949-es évtől kezdve különböző, mind súlyosbódó hibák is kísérték. Az 1949—1953.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Az ünnepség elnöksége.

(Folytatás a 2. oldalról.)

évek között a kialakult és mind rosszabb formát öltő, személyi kultusból eredő hibák, 1953 júniusától pedig ezekkel egy időben az osztályellenséggel mind szorosabban együttműködő revizionizmus kezdtek fékezni a fejlődést és fenyegetni az elért vívmányokat. A hibákról már sokszor szó volt, azoknak a pártnál szigorúbb bírálója nincs.

Az építés közben keletkezett hibák károkat okozhatnak, de nem politikánk lényegéből erednek, hanem attól idegenek és nem változtatnak a párt, a kommunizmus alapvető igazságán.

Bár a hibák sok kárt okoztak és a revizionista árulók bűneit sokáig emlékeztetben kell tartani, mindezek a párt lényegétől idegen és a párt által kiküszöbölt

Akik 1956 októberében azt hitték, hogy 1919 augusztusát írják...

A Magyar Népköztársaságot a Nyugat imperialista urai nem nagyon szeretik, de hatalmuk nincs többé a magyar nép felett. (Nagy taps.) A magyar nép szuverén államban, független nemzetként a szocializmust építi. Ezért tisztelik a haladó emberek az egész világon, a szocialista országok hatalmas családjának pedig megbecsült és egyenrangú tagjai vagyunk.

Azt gondolom, hogy a világnak sok olyan kis népe, amelyik még az imperialisták iga-ja alatt él, szívesen cserélné velünk.

Ez is pártunk és népünk 14 éves harcának nagyszerű, a legnagyobb eredménye.

Az építés közben előfordult hibákat azonban az ismert módon kihasználta az osztályellenség. Az imperialisták éveken át szították és szervezték a Magyar Népköztársaság elleni összeesküvést. Támaszuk volt a hazai reakció és eszközük az általuk „nemzeti kommunista”-nak nevezett Nagy Imre-féle összeesküvő csoport. Ily módon sikerült nekik 1956 őszén hazánkban ellenforradalmi felkelést kihozni. Az árulás révén súlyos helyzetbe került népi hazánk.

Népünk történelmének azokban a súlyos napjaiban ismét a magyar kommunisták voltak azok, akik a munkás-paraszt állam, a szocializmus, a nemzeti függetlenség, a béke védelmében szálltak harcra. A nemzetközi reakció erőivel szemben pártunk és kormányunk segítséget kért a nemzetközi munkásosztálytól, annak fő és vezető erejétől, a Szovjetuniótól.

A súlyos órákban nyújtott testvéri segítség lehetőséget adott a nép saját erőinek megszervezésére.

Ily módon népünk leküzdötte az ellenforradalom erőit minden területen, s a Magyar Népköztársaság erős, egészséges, és halad a

dolgok nem változtatnak semmit azon a történelmi tényen, hogy a felszabadulás kezdetétől elítelt, immár 14 év a párt vezetésével elért nagy szocialista vívmányok korszaka volt népünk számára. (Taps.) Ez alatt a 14 év alatt a párt vezetésével a nép lett hazánkban a hatalom, a gyár, a föld, a bányá, a kultúra, a szabad és független hazá. Ez a 14 év a szociális és nemzeti felemelkedés nagy korszaka volt. Iparunk, mezőgazdaságunk, a dolgozók életszínvonala, műveltsége fejlettebb, mint valaha is volt eddigi történelmünk során. A rövid 14 év alatt az egykori „hárommillió koldus” országából egy valóban fejlett ország lett, amelynek népe nem gyötrődik a létbizonytalansággal, megszabadult sok népbetegségtől, rendszeres táplálkozik, öltözködik, igénye van a kultúrára, ön maga ura, egyenes gerinccel, gazdaként él hazájában. (Taps.)

szocializmus építésének útján. Ebben a harcban az összes belső tényezők közül a legfontosabb ismét a párt vezető szerepe volt.

Az amerikai imperialisták az ellenforradalmi felkelés, az ő beavatkozási kísérleteik kudarc miatt még ma is folytatják szegyetlen áskálódásaikat az ENSZ-ben a Magyar Népköztársaság ellen. Tekintélyük elvesztésétől félnek és tekintélyük maradványait is el fogják veszíteni ezen az úton. A Magyar Népköztársaság jó viszonyban kíván élni

A sikerek senkit sem tehetnek elbizakodottá

Nehéz évek után pártunk ismét egy sor sikert tarthat számon. Mindenki érzi és tudja, hogy most a vitorlát kedvező szél dagasztja és a szocializmus ügye jól halad előre. De éppen most kell minden párttagnak nagyon józannak lennie. A tapasztalat szerint az emberek jó része akkor józan, amikor nehézségek vannak, amikor sikerek vannak, elbizakodottá válik. Az elbizakodottságot azonban éppen a tömegeknek a párt iránt megnyilvánuló bizalma tiltja meg mindnyájunk számára. Hálásaknak kell lennünk a tömegeknek a bizalomért. De ez nem elegendő. Ez a bizalom nagy felelősséget ró ránk és az eddiginél jobb s több munkát kíván meg az egész párttól, a párt minden tagjától.

Munkánkban a párt történelmi harcai során szerzett saját és a nemzetközi tapasztalatokra támaszkodunk. Szilárdan haladunk tovább a két évvel ezelőtti meghatározott és két év eredményei által igazolt helyes úton.

Állhatatosan öröznünk kell marxista-leninista elveink tisztaságát a dogmatikus gondolkodásmódtól és a jelen-

az Egyesült Államokkal is, de belügyeibe beavatkozni senkinek nem enged. (Taps.)

Mindenki, aki 1956 októberében elnézte a naptárt és azt hitte, hogy 1919 augusztusát írják: önmagára vessen.

Most is jól tenné, ha ezek az urak újból megnéznék a naptárt és megszabadulnának az 1956-os hangulattól, mert már közben két év, nem is akármilyen két év múlt el Magyarországon az elmúlt két év alatt nem kevés olyan újságíró és más, hasonló foglalkozású úr fordult meg, aki fizetését nagy nyugati ügynökségektől kapja. Pénzüket ezekről a nálunk járt uraktól az álhírek mellett — legalább belső használatra — hiteles tájékoztatást is kérhetnének főnökeik.

Magyarországon ugyanis a párt vezetésével a nép az elmúlt két év alatt rendbehozta az ország politikai, gazdasági és jórészt kulturális ügyeit is. Éppen három napja annak, hogy az országgyűlési és tanácsválasztásokon a magyar nép megsemmisítő csapást mért az összes reakciós vágyalmokra. (Hosszan tartó taps.)

Figyelemre méltó tény, hogy a reakciós uszítás ellenére a jogosultak 98 százaléka leszavazott és a leszavazottak kevés kivétellel a párt által vezetett Hazafias Népfrejt jelöltjeire szavaztak.

Ez kétségtelenül hatalmas győzelme mind a magyar népnek, mind a Hazafias Népfrejtnek, mind az éppen ma negyven évvel ezelőtti alapított pártunk.

leg fő veszélyt képező revizionista meghamisítástól.

Valamennyi testvérpártunkkal együtt a leghatározottabban elutasítjuk a revizionizmusnak nemzetközi síkon a Jugoszláv Kommunista Szövetségének programjában kifejtett jelentkezését.

Erősíteni kell továbbra is a párt vezető szerepét a munkásosztályon belül, az államéletben és a társadalmi tevékenység minden területén. A párt vezető szerepe, amint azt 40 év harcai és eredményei bizonyítják, a munkásosztály szilárd hatalmának, az egészséges munkás-paraszt szövetségnek, a munkás-paraszt állam helyes vezetésének, a szocialista kultúrának, a szocialista társadalom teljes — mind a városban, mind a faluban történő — felépítésének elengedhetetlen feltétele.

Ugyanakkor minden párttagunk gondolkodásában tovább kell mélyíteni azt az egészséges szemléletet, mely mindig szem előtt tartja, hogy a párt vezető szerepe nem parancsszó útján, hanem a pártunkivüli megbecsülése és a közöttük végzett állandó eszmélet és politikai felvilágosító és meg-

(Folytatás a 4. oldalán.)

A TESTVÉRPÁRTOK ÜDVÖZLETEI

Pártunk megalakulásának 40. évfordulója alkalmából több testvérpárt üdvözölte az MSZMP Központi Bizottságát. Az alábbiakban megkezdjük az üdvözlő táviratok közlését.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának üdvözlője

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága forró, testvéri üdvözlét küldi az MSZMP Központi Bizottságának és pártjuk valamennyi tagjának, minden magyar dolgozónak a Magyar Kommunista Párt megalakulásának dicsőséges 40. évfordulója alkalmából.

A Magyar Kommunista Párt megalakulása új szakaszt nyitott a magyar forradalmi munkásmozgalom fejlődésében. A fiatal kommunista párt élére állott a munkásosztály forradalmi harcának, amely 1919 márciusában a Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásához vezetett. A Magyar Tanácsköztársaság, bár az imperialistáknak sikerült megfojtani, nagy hatást gyakorolt a nemzetközi munkásmozgalom fejlődésére és hatalmas szerepet töltött be a magyar munkásosztály öntudatának és szervezetségének fokozásában.

A Magyar Kommunista Párt, a Horthy-fasiszta rendszer 25 éves rémuralmának szörnyű éveiben magasra emelte a marxizmus-leninizmus nagy tanításának zászlaját és vezette a magyar nép harcát az ország felszabadításáért és a nemzeti függetlenségért. Ez a harc a népi demokratikus rend megteremtéséhez vezetett.

A magyar dolgozók a marxizmus-leninizmus eszméitől lelkesítve nagy nehézségeket küzdöttek le és jelentős sikereket értek el a szocializmus építésének útján. A belső és külső reakció erői által kihozott ellenforradalmi felkelés napjaiban a Magyar Szocialista Munkáspárt, tömörítve a szocializmus ügyéhez hű erőket, megvédte a munkáshatalmat és a magyar nép szocialista vívmányait. A Magyar Szocialista Munkáspárt, a Magyar Kommunista Párt harcok hagyományainak örököse, a néphatalom további megszilárdításáért, a szocializmus felépítéséért és az egész nép életszínvonalának emeléséért vívott önfeláldozó harcában élvezte a magyar dolgozók támogatását. Ennek ragyogó bizonyítéka a Magyar Népköztársaság országgyűlésének és helyi tanácsának néhány nappal ezelőtti történet megválasztása.

A dolgozók magyar nép, a Magyar Szocialista Munkáspárt vezetésével, ma a hatalmas szocialista tábor baráti nepe családjának egyenrangú tagjaként halad a szocializmust építő és a békéért és a nemzetközi biztonságért harcoló népek első soraiban. További nagy sikereket kívánunk a Magyar Szocialista Munkáspártnak a szocializmus teljes győzelmének eléréséhez.

Éljen a Magyar Szocialista Munkáspárt, a magyar nép vezető és irányító ereje a szocializmus építésében!

Éljen és erősödjék a nagy szocialista tábor országainak sokoldalú együttműködése!

Éljen a szovjet és a magyar nép örök, megbonthatatlan barátsága!

A SZOVJETUNIO KOMMUNISTA PARTJANAK
KÖZPONTI BIZOTTSAGA

Kína Kommunista Pártjának üdvözlője

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KÖZPONTI BIZOTTSÁGÁNAK

Kedves Elvtársak!

Kína Kommunista Pártja Központi Bizottsága, Kína Kommunista Pártjának valamennyi tagja és a kínai nép nevében forró, testvéri üdvözlét küldi Önöknek, s Önökön keresztül a Magyar Szocialista Munkáspárt valamennyi tagjának és a magyar népnek a Kommunista Magyarországi Pártja megalakulásának 40. évfordulója alkalmából.

A Kommunista Magyarországi Pártja a proletárdiktatúra kivívásáért folytatott forradalmi harcokban született meg. Az azóta eltelt 40 év alatt nehéz, rögös, dicsőséges és harcok utat tett meg. A magyar forradalmi szocialisták, az októberi forradalom hatására, hazájukban Tanácsköztársaságot teremtettek. Bár a köztársaság rövid ideig állott fenn, fényes lapot nyitott a magyar forradalom és a nemzetközi munkásmozgalom történelmében. A Horthy-fasiszták sötét uralma és a német fasiszta megszállás idején a magyar kommunisták hosszú időn keresztül az illegálisban folytatták nehéz és állhatatos harcukat. A felszabadulás után a magyar kommunisták a magyar népet vezelve, végrehajtották a földreformot, megvalósították az ipar államosítását, és a szocialista építés útjára léptek. 1956 októberében az imperialisták a magyar ellenforradalmi erőkkel összeesküdve, kihozták a fegyveres lázadást a földre, hogy verbe fojthassák Magyarországot szocialista ügyét. A magyar kommunisták, élükön Kádár János elvtársal, a Szovjetunió testvéri segítségével, és a világ haladó erőinek támogatásával erőiesen felszámolták az ellenforradalmi lázadást, megvédelmezték Magyarországot szocialista ügyét, és megőrizték azt az imperialistáknak azt a törekvését, hogy részt üssenek a szocialista táboron és Magyarországot előretolt hadállásukká változtassák egy imperialista háborúban. Azóta a magyar nép, a Magyar Szocialista Munkáspárt vezetésével, megszilárdította a proletárdiktatúra rendszerét, begyógyította az ellenforradalom okozta sebeket, helyreállította a népgazdaságot, növelte a nép jólétét, és még fokozottabb intenzitással folytatta a szocializmus építését. A Magyar Szocialista Munkáspárt határozott erőfeszítéseket tett az ideológiai fronton is, és kimagasló eredményeket ért el a belső ellenforradalom és revizionizmus ideológiai hatásának felszámolásában. A magyar elvtársak, a többi ország kommunistáival együtt, megvédték a marxizmus-leninizmus elveit, bírálták a mai jugoszláv revizionizmust, meggyőző erővel leplezték a jugoszláv vezető csoport uszító és intervenciók szerepét a magyar ellenforradalmi lázadásban. Mindez értékes hozzájárulás a Szovjetunió vezető szocialista tábor és a nemzetközi munkásmozgalom egységének megvédéséhez és megerősítéséhez. A Magyar Szocialista Munkáspárt ezzel nagymértékben hozzájárult az imperialisták agresszív, háborús politikájának ellen folytatott harcához is.

A kínai kommunisták és a kínai nép a legnagyobb figyelemmel és rokonszenvvel kísérik a Magyar Szocialista Munkáspárt két év óta folytatott hősi harcát. Nagy örömmel töltöttek el bennünket az Önök nagy eredményei. A Kommunista Magyarországi Pártjának születésnapja alkalmából kívánjuk, hogy a Magyar Szocialista Munkáspárt még több és még nagyobb sikereket érjen el a proletárdiktatúra megszilárdításában, a szocialista átalakításban, a szocialista építés vezetésében, a marxizmus-leninizmus tisztaságának megőrzésében, és a nemzetközi kommunista mozgalom egységének megerősítéséért, a világ béke megvédéséért és az emberiség haladásáért folyó harcban.

1958. november 19.

KINA KOMMUNISTA PARTJANAK
KÖZPONTI BIZOTTSAGA

Ünnepség a KMP megalakulása 40. évfordulójának tiszteletére

(Folytatás a 3. oldalról.)

győző munkán keresztül valósul meg. Követjük a lenini tanítást, amely szerint a párt és a tömegek kapcsolata a kölcsönös bizalomra épül.

Gondolni kell mindig arra, hogy minden siker, az elmúlt két év győzelmei is, a milliós tömegek munkája eredményeként születtek meg.

Egyik legfontosabb kötelességünk, hogy tovább erősítsük és bárki részéről jelentkező bomlasztási kísérlettel szemben védelmezzük a párt egységét. Ma erős egység van pártunkban, olyan egység, amely a súlyos megpróbáltatások és nagy nehézségek idején harcban született. Ebben a teremben egyenlő jogú harcostársként és barátként együtt vannak régi kommunista és volt szociáldemokrata párttagok, olyan elvtársak, akik az

1918–19-es harcok idején léptek a pártba, olyanok, akik a Horthy-rendszer idején és olyanok, akik a felszabadulás után léptek az eszme harcosai sorába. De legutóbb, 1956-ban ismét kiderült, hogy az emberek megítélésénél kell, de nem elegendő az évszám, a pártokmány kelte és más adat.

Mindenekelőtt elvi meggyőződés, szilárdság és az ügy iránti odaadás kell. (Nagy taps.)

Ez most párttagságunkban megvan. Őrizzük egységünket, s akkor eredménnyel tudunk dolgozni népünkért, hatásosan tudunk harcolni népünk ellenségei ellen és mindig bátran nézhetünk saját osztályunk, népünk szemébe. **Őrizzük egységünket, s akkor sohasem kerülhet sor arra, hogy meghátráljunk az ellenség elől. (Nagy taps.)**

Nincs erő, amely a szocializmus fejlődését visszafordíthatná

Végül tovább kell mélyítenünk a tömegekben a népi haza iránti hűséget, hazaszeretetet és a proletár internacionalizmust. A szovjet–magyar barátság *(viharos taps)*, a szocialista tábor egységéhez való hűség internacionalista pártunk lényegéből fakad és pártunk eredményes munkájának, népünk boldogulásának, hazánk függetlenségének, békéjének záloga.

Eszméinkhez egységünkhöz, népünkhöz, a nemzetközi munkásosztályhoz, internacionalista elveinkhez való töretlen ragaszkodással tudja csak betölteni pártunk azt a feladatot, amely rendszerünk további politikai erősítésében és a gazdasági és kulturális építómunkában, átfogóan, a szocialista haza felépítésében reá vár.

Ezekkel a gondolatokkal emlékezünk a **Kommunisták Magyarországi Pártja** negyven évvel ezelőtt történt megalakítására, dicső és harcos évtizedeire, pártunk jelenlegi és jövőbeli feladataira, küldetésére.

A nemzetközi láthatár az imperialisták gonosz erői és szándékai ellenére is biztató. Az imperialisták a legnagyobb hangoskodással sem tudják elrejteni már azt a mély politikai-erkölcsi válságot, amelybe egész hidegháborús, népetellenes politikájuk jutott. A Szovjetunió, a világ leghatalmasabb állama, amely élen jár a tudományban és technikában; az épülő kommunizmus országa. *(Nagy taps.)* A 650 milliós Kína napról napra növekvő eredményein ámul a világ Bulgáriában, Csehszlovákiában befejezéshez közeledik a szocializmus alapjainak lerakása. Valamennyi szocialista ország

válságmentesen, egészségesen fejlődik. A föld tekintélyes részén ma már a szocializmus az uralkodó és nincs erő, amely a fejlődést visszafordíthatná.

A fejlődés útján pedig, a néptömegek élén ott járnak a munkásosztály forradalmi pártjai, köztük a mi, kipróbált edzett, harcos pártunk is. Ez a mi büszkeségünk, s erre a becsületes küldetésre kell óvón és féltően vigyáznunk, hogy ennek a feladatnak és megbízatásnak, amelyet valójában munkásosztályunk és népünk ruházott ránk, mindenkor becsülettel és tisztességgel meg tudjunk felelni. *(Lelkes, nagy taps.)*

Éljen a magyar dolgozó nép és vezető ereje, a Magyar Szocialista Munkáspárt! (Hosszantartó, lelkes taps.)

Éljenek testvérpártjaink, amelyek az egész világon, a föld minden országában küzdenek, és éljen a bennünket összekötő nemzetköziség. (Nagy taps.)

Éljen és diadalmaskodjék a szocializmus, és az emberiség által sóvárgott tartós béke ügye. (Hosszantartó, lelkes taps.)

Az ünnepség második részében művészi műsor következett. Közreműködött Major Tamás Kosuth-díjas kiváló művész, Horváth Ferenc érdemes művész, Kelen Dóra, Keres Emil színművészek. az Állami Operaház zenekara, a Budapesti Kórus, az Állami Népi Együttes ének-, zene- és tánc-kara, a Vasas Művészegyüttes, a Belügy-minisztérium énekkara, a Munkásőrség Központi Kórusa, a KISZ Művészegyüttese. (MTI)

Ünnepségek a KMP megalakulásának 40. évfordulóján

Szerdán országsszerte megkezdődtek a KMP alakulása 40. évfordulójának ünnepségei. Az egyetemeken és az iskolákban is bensőséges ünnepségeken emlékeztek meg a **Kommunisták Magyarországi Pártja** megalakulásának 40. évfordulójáról.

Az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetemen **Fülöp Dénesnek**, az egyetem pártbizottsága titkárának üdvözlő szavai után **Hevesi Gyula**, a Magyar Tudományos Akadémia titkára mondott ünnepi beszédet. Ezután **dr. Szigeti József** művelődésügyi miniszterhelyettes a felsőoktatás területén kiváló munkát végzett oktatókat tüntetett ki. **Rados Kornél**, az egyetem rektora könyvjutalmakat osztott ki a társadalmi munkában kitűnt egyetemi dolgozóknak.

A budapesti Műszaki Egyetemen alapszervenként ünnepi taggyűléseket tartottak, amelyekre meghívták a pártönkívüli oktatókat, hallgatókat és KISZ-tagokat is.

Az előadók méltatták a párt 40 esztendő munkásságát, harcait, eredményeit.

A XIII. kerületi Pannónia utcai Általános Fiúiskolában a úttörők ünnepélyes rajgyűléseken emlékeztek meg a történelmi jelentőségű évfordulóról. Összejöveteleiken a munkásmozgalom régi harcosai közül néhányan részt vettek és elbeszélgettek a pajtásokkal élményeikről, emlékeikről.

Az MSZMP VIII. kerületi pártbizottsága, a kerület üzemei és hivatalai a párt megalakulásának 40. évfordulója alkalmából, megkoszorúzzák a kerületi pártház épületében elhelyezett mártírelméktáblát, és a Szabad Nép illegális nyomdájának emléktábláját a Bezerédi utcában. November 21-én a munkásmozgalom mártírjainak sírját a Kerepesi temetőben, Kulich Gyula elvtárs szobrát a Kulich Gyula téren és Braun Éva elvtársnő szobrát a Rezső téren koszorúzzák meg. (MTI)